ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 20 Μαρτίου 1888 ΑΡΙΘ. 54

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρροὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.-Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί δύναται ἡ κόρη τοῦ λαοῦ. — Ἡ νέα Αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας Βικτωρία (ὑπὸ κ. Εὐφροσύνης Ζαρίφη) — Πρέπει αἱ Ἑλληνίδες νὰ διδάσκωνται τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἢ οὔ; — Τὰ μικρὰ ἐλαττώματα: ἡ ὀξυθυμία (ὑπὸ κ. Ζαχαρούλας Λαμνῆ) — Δάφναι καὶ Μύρτα. — Τὸ ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων Σύρου (ὑπὸ κ. Α. Π. Σάλτα.) — Χορὸς Κυριῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασίων. — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΙ ΔΥΝΑΤΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἤθελέ τις πιστεύσει ὅτι ἡ πνευματικὴ τῆς γυναικὸς ἀνάπτυξις συνεπάγεται τὴν ματαιότητα, εὐτραπελίαν καὶ παρέκκλησιν τῶν ἠθῶν, τόσον ἡ λέξις *ἐκπαίδευσις* συνδέεται σήμερον μετὰ τῆς λέξεως *παρεκτροπή*.

Μικροῦ δεῖν καὶ πειθόμεθα ὅτι ἡ κοινωνία ἡμῶν διαφθείρεται διότι ἐκπαιδεύεται. Τόσον παρ' ἡμῖν αἱ λέξεις ἀπολλῦσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἔννοιαν καὶ τὰ πράγματα τὸν προορισμὸν αὐτῶν, ὥστε πᾶν ὅ,τι παρὰ τοῖς λοιποῖς σημαίνει πρόοδον, παρ' ἡμῖν σημαίνει τὸ ἐναντίον. Εἰς τὸν ἀνατρεπτικὸν τοῦτον νόμον ὑπόκειται μόνον ἡ γυνή, διότι μόνον κατ' αὐτῆς ἐπιζητούσης τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς της ἐπιτίθενται καὶ αὐτὴν γελωτοποιοῦσι. Ὁ ἀνὴρ δύναται ὅ τι θέλει. Οὐδεὶς μέμφεται, οὐδεὶς ἐπιτιμᾷ, οὐδεὶς γελωτοποεῖ αὐτόν.

Μάτην ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία, αἱ καλαὶ καὶ μὴ τέχναι ἀνοίγουσιν αὐτῷ ἀγκάλας, ἐν αἷς θάλπος, ζωὴ καὶ κοινωνικὴ εὐημερία ἄφθονος παρέχεται. Τὰς περιφρονεῖ, ἐπιδιώκει τὸ μέγα, τὸ ὑψηλόν, τὰς τιμάς. Ἐπιδίδεται εἰς ἐκμάθησιν ἐπιστήμης, γίνεται βουλευτής, ὑπουργός, πρόξενος. Ἀδιάφορον ἐὰν ὁ πατήρ του εἶναι ἀγρότης, ἀδιάφορον ἐὰν ὁ λευκόθριξ γέρων ὁδηγεῖ κάθιδρως τὸ ἄρωτρον καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τοὺς κυνικοὺς καύσωνας τὸν θερισμὸν καὶ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος· ἀδιάφορον ἐὰν ὁ πατὴρ ὡς κλητὴρ ἢ ἐργάτης καὶ ἡ μήτηρ ὡς πλύντρια παρέχουσιν αὐτῷ πόρον ζωῆς. Ἀδιάφορον ἐὰν ἐπὶ μῆνα ὅλον χορταίνωσιν οὗτοι τὴν πεῖνάν των δι' ὀσπρίων ξηρῶν καὶ ἐλαιοφαγίας, ὅπως τὸν υἱόν διατηρῶσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ σπουδάζοντα, πολλάκις δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ τελειοποιούμενον. Τί σημαίνει ἐὰν ὁ υἱὸς οὗτος μετὰ τὴν ἀποκατάστασίν του καταφρονῇ καὶ ἐγκαταλείπῃ τὸν γέρω ἢ τὴν γρηᾶ, κατὰ τὴν συνήθη υἱῶν τινων γλῶσσαν, ὑπὸ φόβου μὴ ἡ μετ' ἐκείνων ἐπικοινωνία μειώσῃ τὸ γόητρον, ὅπερ οἱ νυμφοθῆραι ἢ προικοθῆραι οὗτοι ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῆς κοινωνίας. Πόσοι τοιοῦτοι περιφέρονται ἐφ' ἁμαξῶν μὲ τὸν μονόελον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ὀφθαλμῶν καὶ πόσους συναντᾶτε, Κυρίαι μου, ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ ταῖς συναναστροφαῖς, μὲ ἔνδυμα μέλαν καὶ πίλον πτηκτὸν ἀγορασθέντα διὰ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ ἀροτριῶντος τὴν γῆν γέροντος πατρός. Ταῦτα πάντα κατ' οὐδὲν λογίζεται ἡ μητρυιὰ τῆς γυναικὸς κοινωνία. Αὐτὴν καὶ μόνην ἀποκλείει ἐν στενοτάτοις ὁρίοις, παρ' αὐτῆς ἀπαιτεῖ θυσίας, παρ' αὐτῆς αὐταπάρνησιν, παρ' αὐτῆς ἐργασίαν — ἣν τῇ ἀποποιεῖται —, παρ' αὐτῆς θάρρος καὶ καρτερίαν, παρ' αὐτῆς ἀγάπην, χωρὶς οὐδαμῶς νὰ παρέχῃ αὐτῇ καὶ τὰ μέσα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν παντοειδῶν τούτων ἀπαιτήσεων.

Ἡ κόρη τοῦ λαοῦ ἡ ἀτυχὴς ἐκείνη, ἥτις διὰ παντοειδῶν στερήσεων καὶ κακουχιῶν ἐξασφαλίζει τέλος ἓν τεμάχιον ἄρτου δι' ἑαυτὴν καὶ τὴν οἰκογένειάν της, καθίσταται τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς καταφορᾶς, ἐξευτελίζεται γελωτοποιεῖται διότι ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει πόρον ζωῆς, διότι προσφέρει τὴν ὡραιοτέραν τῆς ζωῆς; της ἐποχὴν εἰς μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ φύλου αὐτῆς, διότι ἀναλαμβάνει νὰ ἀγωνισθῇ τὸν εὐγενῆ τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ ἀγῶνα.

Ἴδετε αὐτὴν μεταβαίνουσαν εἰς χωρία ἀφιλόξενα, ἔνθα κα

λύβη ἀχυρόστρωτος προσφέρεται συνεχῶς αὐτῇ ἀντὶ κατοικίας —διότι οὔτε δῆμος, οὔτε Κυβέρνησις ἐνόησαν μέχρι σήμερον ὅτι ἡ ἀτυχὴς διδάσκαλος δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐν ὑπαίθρῳ—καλύβη μετὰ θυρίδων ἄνευ ὑέλων καὶ ἐξωφύλλων· ἴδετε τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως συνομοτοῦντα μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἐντὸς ὀλίγου χρόνου μεταβάλλωσι τὰ ρόδα τῶν δέκα ὀκτὼ αὐτῆς Μαΐων εἰς μαραμένα νεκράνθεμα, ὅπως ὑποσκάψωσι πᾶσαν περὶ μέλλοντος αἰσιωτέρου ἐλπίδα αὐτῆς, ἑρμαίου πολλάκις ἀποβαινούσης τῶν πολιτικῶν διαμαχῶν καὶ τῆς ἀγροικίας καὶ βαρβαρότητος ἀνθρώπων ἀγνοούντων τὸν θεῖον καὶ ὑψηλὸν αὐτῆς προορισμόν.

Ἰδοὺ ἡ θέσις τῆς κόρης τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἀμοιβὴ ἣν ἡ κοινωνία ἐπιφυλάσσει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αὐτῇ. Οὐδεὶς κατενόησεν ὅτι ἡ τύχη αὐτῆς συνδέεται στενῶς μετὰ τῆς τύχης ὁλοκλήρου γενεᾶς, μετὰ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς τῶν τέκνων μορφώσεως, ἐξ ἧς καὶ ἡ εὐτυχία ἢ δυστυχία τῶν γονέων καὶ τοῦ ἔθνους. Ἐν πεπολιτισμένοις λαοῖς ἡ θέσις τῆς διδασκάλου εἶναι ἐπίζηλος, διότι αὕτη χρησιμεύει ὡς ὄργανον πολιτικὸν καὶ θρησκευτικόν. Εἶναι ἱεραπόστολος καὶ πολιτικὸς πράκτωρ. Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ὁ ἐκπολιτισμὸς τῆς Τύνιδος καὶ Ἀλγερίας, ἡ ἀνάπτυξις καὶ θρησκευτικὴ μόρφωσις τῶν ἡμιβαρβάρων Εὐρωπαϊκῶν κατακτήσεων.

Ἐρωτήσατε τοὺς Σέρβους, τοὺς Ρουμάνους, τοὺς Βουλγάρους αὐτοὺς ἔτι τί ὀφείλει ἡ πατρίς των πρὸς τὰς ἀσήμους παρ' ἡμῖν δημοδιδασκάλους, τὰς προσηλυτιζούσας καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς κωμοπόλεσι τοῦ Αἵμου ἀπείρους Ἑλληνικὰς οἰκογενείας. Μάθετε παρ' αὐτῶν οἷον πρόσωπον διεδραμάτισαν αἱ ἐν Ρωσσίᾳ μορφωθεῖσαι Βουλγαρίδες διὰ τὴν Βουλγαρικὴν ἀπελευθέρωσιν. Παρ' αὐτῶν προετοιμάζεται καὶ σήμερον ἔτι τὸ ἔδαφος, ἐνῷ σὺν τῷ χρόνῳ καρποφορεῖ ὁ ἐπιδεξίως ριπτόμενος πολιτικὸς σπόρος.

Ἡ δημοδιδάσκαλος καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Σχολεῖον ἀποτελοῦσι τὰς βάσεις τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κοινωνίας τινός. Ἀπ' αὐτῆς λοιπὸν ἀρξώμεθα καὶ κατανοήσωμεν ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι ὅσον ἡ γυνὴ ἐκπαιδεύεται τὸν νοῦν καὶ μορφόνεται τὴν ψυχήν, τόσον ὀλιγώτερον ἐπιδίδεται εἰς τὴν ματαιότητα, καὶ ἐκτρέπεται τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Βελτιώσατε τὴν θέσιν τῆς διδασκάλου, ἐξομαλύνατε τὰς ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ πορείᾳ της παρεμβαλλομένας ἀκάνθας, παράσχετε αὐτῇ μέσα ἐκπαιδεύσεως ἀδαπάνου καὶ τροφῆς πνευματικῆς ὑγιεστέρας τῆς ἤδη παρεχομένης, καὶ ἐὰν ἀληθῶς φρονῆτε ὅτι τῇ Ἑλλάδι προώρισται νὰ διαδραματίσῃ μεγαλουργὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρόσωπον, μυήσατε τὴν ἱέρειαν ταύτην εἰς τὰ νέα αὐτῆς καθήκοντα, ὑπεκκαύσατε τὸ ζῆλον, κεντήσατε τὴν φιλοτιμίαν αὐτῆς, περιβάλετε αὐτὴν διὰ τοῦ εὐγενοῦς τῆς πολίτιδος καὶ πατριώτιδος τίτλου, ὡς ἔπραξαν πᾶσαι αἱ συνεταὶ Κυβερνήσεις τῶν γειτόνων ἡμῶν ἐπικρατειῶν καὶ θέλετε τρίβει μετ' ἐκπλήψεως τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις, ἃς αὗται θέλουσι παράσχει τῇ πατρίδι ἡμῶν.

Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἐν Βρυξέλαις ἱδρύθη ἀπό τινος Σχολὴ θρησκευτική, ἐν ᾗ πτωχαὶ τοῦ λαοῦ κόραι καὶ ἐν γένει φιλοπάτριδες γυναῖκες μορφόνωνται, ἵνα ἀντὶ ἱερατικῶν προπαγανδῶν διασπείρωνται ἀνὰ τὴν γῆν καὶ μεταδίδωσι θρησκευτικὸν φῶς τοῖς ἀπανταχοῦ ἀγρίοις καὶ βαρβάροις λαοῖς.

Η ΝΕΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1858 ὁ νῦν αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐνυμφεύθη τὴν Βικτωρίαν-Ἀδελαΐδα-Μαρίαν-Λουΐζαν βασιλικὴν πριγκήπισσαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ θυγατέρα τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, γεννηθεῖσαν τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1840.

Διὰ τοῦ γάμου τούτου δύο μεγάλαι τῆς Εὐρώπης δυνάμεις ἡνώθησαν καί τοι ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ γάμος ἐθεωρήθη ὑποβιβαστικὸς διὰ τὴν βασιλικὴν πριγκήπισσαν. Ἡ ἀφιξις αὐτῆς ἐν Βερολίνῳ δὲν ἐπανηγυρίσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ τοιοῦτον ἀποδοτέον εἰς τὰ περὶ τοῦ ὑπερηφάνου χαρακτῆρος αὐτῆς διαδοθέντα ὡς καὶ εἰς τὰς συκοφαντίας, ἃς φανατικοί τινες Γερμανοὶ διέσπειραν περὶ ἀνεξιθρησκείας αὐτῆς πρὸ τῆς ἀφιξεώς της ἐν Βερολίνῳ.

Ἡ Γερμανικὴ Αὐλὴ ὑπῆρξεν ἄδικος πρὸς αὐτήν· αὕτη δὲ ἀπήντησεν εἰς τὴν αὐλικὴν καταφορὰν διὰ μεγαλοπρεποῦς περιφρονήσεως. Περιεφρόνει ἐπιδεικτικῶς πᾶν ὅ,τι δὲν ἦτο Ἀγγλικὸν ἀπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου Γερμανικοῦ κεραλοδέσμου. Ἐμειδία εἰρωνικῶς διὰ τὰς αὐλικὰς ἕξεις, ἀσπαζομένη αὐτὰς ὡς ὑποχρεωτικοὺς τύπους ἐπιβαλλομένους αὐτῇ ὑπὸ τῆς θέσεώς της.

Εἰς Αὐλὴν ἔνθα τὰ πάντα ὑπόκεινται εἰς νόμους, ἔνθα ἡ ἱεραρχία δεσπόζει, τὸ ἀνεξάρτητον πνεῦμα τῆς πριγκηπίσσης Βικτωρίας ἐξελήφθη ὡς ἀνταρτικόν.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ παρὰ τὸν γηραιὸν αὐτοκράτορα, ὅστις οὐδὲν ἔπραξεν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ χωρὶς νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν θεόν, ἡ στάσις τῆς πριγκηπίσσης Βικτωρίας ἀπετέλει παραφωνίαν ἐν τῇ θρησκευτικῇ τῆς Αὐλῆς συμφωνίᾳ. Ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ὁμιλῇ ἐλευθέρως περὶ ὀρθοδοξίας χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ὀπαδὸς τοῦ Σατανᾶ. Γυνὴ μεγάλης ἀναπτύξεως καὶ παιδείας δὲν ἀπέκρυπτε τὸν θαυμασμόν της πρὸς τὸν μέγαν σύγχρονον φιλόσοφον τὸν διάσημον δόκτορα Strauss, ὅστις εἶχε δημοσιεύσει κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Renan, τὸν βίον τοῦ Ἰησοῦ καὶ μεθ' οὗ ἡ πριγκήπισσα καὶ εὑρίσκετο εἰς ἀλληλογραφίαν.

Τοῦτο προσήλκυσεν ἐναντίον αὐτῆς τὴν μῆνιν τοῦ Γερμανικοῦ κλήρου, ὅστις ἀποκαλεῖ αὐτὴν μετ' ἀποστροφῆς «*Αἱρετικὴν Ἀγγλίδα*». Ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ὑπεροχὴ αὐτῆς τῇ προσείλκυσεν ἐχθροὺς μᾶλλον ἢ φίλους. Θλιβερὰ ἡ θέσις τῶν παρὰ τὸν θρόνον ἱσταμένων πριγκηπισσῶν. Αὗται ὀφείλουσι νὰ πολυπλασιάζωσιν ἑαυτὰς καὶ τὸν χαρακτῆρά των, ἵνα εὐαρεστῶσιν εἰς πάντας. Ἐὰν δὲ ἡ ἀκεραιότης αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπῃ αὐταῖς τὴν ὑποκρισίαν, ὀφείλουσι νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ἀποδοκιμασίαν πάντων.

Ἐκεῖνος ὃν ἐλάτρευσε καὶ λατρεύει καὶ χάριν τοῦ ὁποίου μετὰ θάρρους ἀντεμετώπισε πᾶσαν πικρίαν, πᾶσαν προσβολήν, πάντα πόλεμον εἶναι ὁ νῦν Αὐτοκράτωρ καὶ προσφιλὴς σύζυγος αὐτῆς. Μετ' αὐτοῦ ἔζησε τὸ πλεῖστον τοῦ βίου της μακρὰν τῆς Αὐλῆς ἐν τῷ ἐν Ποτσδάμῃ ἀνάκτορόν των, ἐν τῷ μέσῳ τῶν τέκνων της ἐν οἰκογενειακῇ ὅλως διαχύσει καὶ ἀγάπῃ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὑπῆρξεν ἀείποτε φιλοστοργότατος καὶ εὐγενέστατος σύζυγος καὶ πατήρ.

Κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ γάμου αὐτῶν ἔτη ἐπεισόδιόν τι τοῦ

νεανικοῦ βίου τοῦ αὐτοκράτορος ἐτάραξε πρὸς στιγμὴν τὸν ἀνέφελον οὐρανὸν τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς, συνετέλεσεν ὅμως, ὅπως διὰ δεσμῶν ἀδιαρρήκτων συνδεθῶσιν οἱ νέοι σύζυγοι διὰ τὸ μέλλον.

Ἡμέραν τινὰ ἡ νεαρὰ πριγκήπισσα εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τοῦ πρίγκηπος συζύγου αὐτῆς.

Ἐπί τινος ἕδρας ἦν ἐρριμμένη θαυμασία βελουδίνη θήκη ἐμπερικλείουσα ἀδαμαντοκόλλητον ψέλλιον μεγάλης ἀξίας. Ἔμεινεν ἔκπληκτος ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει ταύτῃ καὶ ἡ καρδία αὐτῆς ἐπλησθῆ χαρᾶς διὰ τὴν ἐπιτυχῆ τοῦ συζύγου της ἐκλογήν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐώρταζεν. Ὡραῖον τὸ δῶρόν μου, εἶπε, καὶ ἀπεσύρθη προσποιουμένη ὅτι τὰ πάντα ἀγνοεῖ.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς της πρωΐαν ἀνέμενε τὸ πολύτιμον ψέλλιον. Ἡ καρδία της συνεσφίγγετο ὑπὸ τοῦ φαρμακεροῦ δήγματος τοῦ ὄφεως τῆς ζηλοτυπίας. Ὀχρία ὑπὸ τὸ μειδίαμα, αἱ τοῦ συζύγου δὲ φιλοφρονήσεις ἔφερον αὐτὴν εἰς ἀπελπισίαν. Μετὰ τὸ γεῦμα ἅπασα ἡ Αὐλὴ μετέβη εἰς τὸ μελόδραμα. Μετὰ τὴν ά. πρᾶξιν αἱ ὀρχηστρίδες ἐπαρουσιάσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἡ ὡραιοτέρα δὲ καὶ νεωτέρα τούτων, ἡ ἐν ἀφροέσσῃ στολῇ ὡς νηρηὶς ἐμφανισθεῖσα συνεκράτει ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν βραχιόνων ὀλίγον κάτωθι τοῦ ὤμου πολύπτυχον ἀερονεφῆ λευκὴν ἐπωμίδα διὰ τοῦ θαυμασίου ἐκείνου ἀδαμαντοποικίλτου ψελλίου.

Ἡ πριγκήπισσα ἀνεγνώρισε τὸ κόσμημα. Ἠγέρθη ὠχρὰ ὡς ὁ θάνατος καὶ ἀμείλικτος ὡς ἐκεῖνος. Ἠτένισε τὸν σύζυγον καὶ ἐξῆλθε χωρὶς οὔτε λέξιν νὰ προφέρῃ. Ὁ δυστυχὴς ἔμεινεν ἐκεῖ, ἐννοῶν ὅτι μεγάλη ἐπέκειτο καταστροφή.

Τὴν ἐπαύριον ἡ πριγκήπισσα, ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν πενθερόν της, ἵνα ἀποχαιρετίσῃ αὐτόν. Οὗτος ἐγνώριζε τὰ πάντα. Ἀλλ' ὁ Γουλιέλμος ὁ μέγας ἦτο καὶ γόης.

Διὰ δύο λέξεων του ἀφώπλισε τὴν ὑπερήφανον Ἀλβιονίδα. Ἠσπάσθη αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον λέγων :

«Εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς ἀπιστίας τοῦ πρίγκηπος. Οὐδὲν «δύναμαι νὰ πράξω καίτοι γνωρίζω ὅτι ἐκεῖνος πάσχει πλειό«τερόν σου.

«Οἱ πρίγκηπες τοῦ οἴκου Χοεντζόλερ εἶναι ὅλοι ἄστατοι.

«Ἡ ἀστασία ὑπάρχει εἰς τὸ αἷμα, ὅπερ κυκλοφορεῖ εἰς τὰς «φλέβας μας. Πρέπει νὰ ὑπομείνῃς καὶ νὰ συγχωρήσῃς. Τὴν «θυσίαν ταύτην ἀπαιτεῖ παρὰ σοῦ ἐκεῖνος, ὃν πρὸ ὀλιγώτε«ρον τοῦ συζύγου καὶ τῶν Ἄγγλων σου ἀγαπᾷς.

«Τὴν ἀπαιτεῖ οὐχὶ ὡς αὐτοκράτωρ καὶ πατήρ, ἀλλ' ὡς «φίλος ὑπερόχου καὶ μεγαλοψυοῦς γυναικός, ἐνοούσης τὸν κόσ«μον μὲ τὰ πάθη καὶ τὰς ἐλλείψεις του.»

Ἡ Βικτωρία ὑπέκυψε καὶ δὲν μετενόησε. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ σύζυγός της τόσον ἀφωσιώθη πρὸς αὐτήν, ὥστε οἱ ἐχθροί της λέγουσιν ὅτι τὸν ἔκαμε Γερμανό—Ἀγγλικανόν. Ὅλα αὐτὰ εἶναι μῦθοι. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀγαπᾷ τὴν σύζυγόν του, διότι εἶναι ἀξία τῆς ἀγάπης του. Ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του παραφόρως. Ἀναζωογονεῖται· ἀνανεοῦται, ὡς λέγει, μετ' αὐτῶν καὶ ἐν αὐτοῖς· συνηθέστατα ἀναμιγνύεται εἰς τὰς παιδιὰς καὶ διασκεδάσεις των. Αὐτὸς ὁ ἀκάματος στρατιώτης, ὁ εἰς τόσας μάχας καὶ ἀνθρωποθυσίας γενικὸς στρατάρχης ἔχει καρδίαν εὐαίσθητον ὡς μικροῦ παιδίου. Ἡ σύζυγός του ὑπῆρξεν ὁ ἀγαθός του ἄγγελος· εἰς αὐτὴν δέ, εἰς τὴν σιδηρᾶν θέλησίν της, εἰς τὴν ἀπεριόριστον στοργὴν καὶ ἀγάπην της ὀφείλεται ἡ παράτασις τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Οἱ ἀριστοκρατικοὶ καὶ πολιτικοὶ τῆς Βιέννης κύκλοι τὴν φοβοῦνται. Μὴ δυνηθέντες νὰ κάμψωσι τὸν ὑπερήφανον τράχηλόν της ἀπεμάκρυναν αὐτήν. Πολὺ πρὸ τῆς ἐν τῷ θρόνῳ ἀναβάσεώς της εἶχον διοργανώσει συστηματικὸν κατ' αὐτῆς πόλεμον. Καταδιώκοντες ἐκείνην ἀπώθουν καὶ τὸν σύζυγόν της, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὁ ἐπιτήδειος Βίσμαρκ διέθετε δεξιώτατα τὸν Αὐτοκράτορα. Ἡ καρδία τῆς βασιλικῆς πριγκηπίσσης κατεπληγώθη. Ἡ καρδία τῆς νέας Αὐτοκρατείρας ἔχει ἄρα πιστὴν τὴν μνήμην ;

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ εἶναι ὁ ἀμειλικτότερος αὐτῆς ἐχθρός.

Αὕτη εἶναι ἴσως ὁ μόνος ἐν Γερμανίᾳ ἄνθρωπος ὁ ἀψηφήσας τὴν ὀργὴν τοῦ πρίγκηπος καὶ διαφιλονικήσας μετ' αὐτοῦ βῆμα πρὸς βῆμα τὰ καταπατούμενα τοῦ συζύγου της δικαιώματα. Οὐδέποτε καὶ οὐδαμοῦ ὁ Βίσμαρκ ἐξῆλθε νικητὴς εἰς τὰς μετ' αὐτῆς διενέξεις καὶ φιλονικίας. Ὁ σιδηροῦς καγκελλάριος ἀνεφώνει πάντοτε ἐξερχόμενος τοῦ ἀνακτόρου της. «Ἡ Ἀγγλὶς αὐτὴ θὰ ἐκμηδενίσῃ τὸ γένος τῶν Χοεντζόλερ». Κατὰ τὴν τελευταίαν κρίσιμον περίοδον τῆς ἀσθενείας τοῦ συζύγου αὐτῆς ὁ Βίσμαρκ δὲν ἠδύνατο νὰ συγχωρήσῃ αὐτῇ τὴν παρὰ τῷ ἀσθενεῖ πρόσκλησιν τοῦ διασήμου Ἄγγλου ἰατροῦ Μάκενζη. Ὅτε δὲ ἐν ἰατρικῷ συμβουλίῳ οἱ Γερμανοὶ ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς τραχειοτομίας καὶ μόνος ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς ἀντέστη, ἡ πριγκήπισσα ἐδήλωσεν ὅτι ἡ γνώμη τοῦ ἰατροῦ της θέλει ἐπικρατήσει. Ὁ Βίσμαρκ ἐτηλεγράφησεν αὐτῇ, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους ἡ ἐγχείρησις πρέπει νὰ γείνῃ. Αὕτη δὲ ἀπήντησε τηλεγραφικῶς «*Δὲν θὰ γείνῃ, διότι δὲν θέλω ἐγώ.*» Ὁ Βίσμαρκ ἀνταπαντᾷ ὅτι καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος αὐτὸς ἐπιθυμεῖ τὴν ἐγχείρησιν. Ἡ πριγκίπισσα ἀπήντητεν. «*Δὲν θὰ γείνῃ, διοτι ἐγὼ δὲν θέλω.*» Ἡ ἐγχείρησις δὲν ἔγεινε καὶ ὁ σύζυγός της ἐσώθη.

Γυνὴ ἥτις μετὰ τόσου θάρρους ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς ζωῆς τοῦ συζύγου αὐτῆς, δύναται ἀναντιρρήτως μεγάλας εὐεργεσίας νὰ παράσχῃ εἰς κράτος καὶ λαὸν παραγνωρίσαντα αὐτήν.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Θ. ΖΑΡΙΦΗ.

ΤΙ ΜΑΣ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕΙ Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Τί χρησιμεύει εἰς τὰς γυναῖκας ὁ Θουκιδίδης καὶ ὁ Ὅμηρος ἀναφωνοῦσι μετὰ κόμπου οἱ νεωτερίζοντες καὶ τῶν νέων γλωσσῶν λάτρεις ;

Εἶναι τόσον δύσκολος ἡ ἀρχαία Ἑλληνική, ὥστε καὶ ὅλον τὸν βίον του ἐάν τις δαπανήσῃ μελετῶν, δὲν θέλει βεβαίως ἐπαρκέσει εἰς ἐντελῆ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκμάθησιν. Διατὶ λοιπὸν ἡ πολυτέλεια αὕτη εἰς τὴν γυναικείαν ἐκπαίδευσιν ; Καταργήσατε τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ εἰσαγάγετε τὴν Ἀγγλικήν, τὴν Γερμανικήν, τὴν Ἰταλικὴν καὶ οἱανδήποτε ἄλλην νεωτέραν. Καὶ διατὶ ὅλαι αὗται αἱ ξέναι γλῶσσαι, ἀφοῦ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ μάθωμεν τὴν ἰδικήν μας, ἐρωτῶσιν αἱ νεάνιδες ; Διὰ νὰ δύνασθε νὰ ψελλίζητε λέξεις τινὰς καὶ ἐπιδεικνύεσθε εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰς συναναστροφάς. Διὰ

νὰ καλύπτητε τὴν ἀμάθειάν σας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς πολυμαθείας.

Ἀρκεῖ ὅτι τὴν γλῶσσάν μας μανθάνουσιν αἱ ξέναι καὶ οἱ ξένοι. Ἀρκεῖ ὅτι αὐτοὶ ἐνέκυψαν εἰς μελέτην καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν θησαυρῶν τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας. Ἀρκεῖ ὅτι ταῖς ἀρχαῖς τῶν προγόνων ἡμῶν ἐκεῖνοι ἑπόμενοι ἐθεμελίωσαν κράτη, προήγαγον ἐπιστήμας, τέχνας καὶ ἐπαγγέλματα εἰς ζηλωτὴν τελειότητα. Οἱ ξένοι καὶ μόνοι ἠνόησαν τὴν ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἀρχαίας ἡμῶν γλώσσης προσγιγνομένην ὠφέλειαν. Οὗτοι καὶ μόνοι ἐσεβάσθησαν τὴν ἱερὰν ταύτην τοῦ πρὸ Χριστοῦ πολιτισμοῦ παρακατα θήκην, εἰργάσθησαν δὲ μετ' ἀληθοῦς φανατικοῦ ζήλου, προαγαγόντες εἰς φῶς πᾶν σκοτεινὸν σημεῖον, καὶ ἐκμεταλλευθέντες πᾶσαν ἰδέαν καὶ πᾶν θέμα τῆς προγονικῆς ἡμῶν μεγαλοφυΐας.

Διάπτυμος Γερμανὸς Ἑλληνιστὴς εἶπε ποτέ, ὅτι ὁ ἀγνοῶν τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀγνοεῖ τὸ ὡραῖον παρελθὸν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἀναγινώσκομεν, σᾶς λέγουσιν, ἐν μεταφράσει τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς. Ἀλλ' ἐν τῇ μεταφράσει διαφεύγει πάντοτε ὁ σπινθὴρ ἐκεῖνος τῆς ζωῆς, τῆς δράσεως, τὸ ἰδιόρρυθμον καὶ χαρακτηριστικὸν τοῦ ὕφους. Εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ θέλῃ νὰ κρίνῃ τις τὸν Ραφαὴλ ἐξ εἰκόνος αὐτοῦ ἀντιγραφείσης παρ' ἄλλου.

Τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ γεννᾶται ὡς ἐκ τῆς σαφοῦς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀπεικονίσεως ἐκλείπει καὶ μετ' αὐτοῦ πᾶς πόθος, πᾶσα ἐπιθυμία μαθήσεως καὶ σπουδῆς.

Ἡ μὴ μελετήσασα τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἀγνοεῖ τὴν ἱστορίαν ἡμῶν ἢ γνωρίζει αὐτὴν ὡς καὶ τὴν Γαλλικὴν ἢ Ἀγγλικὴν τοιαύτην; Εἶναι δὲ δίκαιον νὰ καταδικάζηται τὸ ἥμισυ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς ἄγνοιαν τῆς προγονικῆς αὐτοῦ εὐκλείας; Το ἥμισυ ἐκεῖνο εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἀνατίθεται ἡ μόρφωσις ἀνδρῶν φερόντων τὸ αὐτὸ μὲ ἐκείνους ὄνομα. Ἐὰν ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς διδάσκῃ ἡμῖν πῶς νὰ συμπεριφερώμεθα, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἡ γλυκεῖα αὕτη, λεπτὴ καὶ ἐναρμόνιος ἀντηχεῖ ὡς μουσικὴ συμφωνία εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀποτελοῦσα τὸν ἀληθῆ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος στολισμόν.

Ἐὰν δὲ μέχρι σήμερον οὔτε τὴν ἀρχαίαν, ἀλλ' οὔτε τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν αἱ πλεῖσται τῶν Ἑλληνίδων γνωρίζομεν, τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν ἀτελῆ καὶ ἐλλιπεστάτην ἀμφοτέρων διδασκαλίαν. Πόσαι ἐξ ἡμῶν ἐξεμάθομεν τὴν γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας γλώσσης ἀγνοοῦσαι ἐντελῶς τὴν τῆς καθομιλουμένης. Πόσαι ἐκ τῶν διδασκομένων τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Ξενοφῶντος καὶ Πλάτωνος ἀγνοοῦσι τί ἐστι Πλάτων καὶ Ξενοφῶν. Διότι μετροῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἐβεβήλωσαν τὰ ὡραῖα χωρία τῶν ἀθανάτων ἡμῶν συγγραφέων διὰ τῆς σχολαστικῆς καὶ γελοίας γραμματικῆς ἀνατομίας των, οἵτινες δὲν ἐθυτίασαν εἰς τὴν αὔξησιν καὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ἅπαν τὸ γόητρον τοῦ Συγγραφέως, καὶ δὲν παρέστησαν αὐτὸν ὡς ἐκ τούτου μισητὸν τύραννον εἰς τὰς ὄψεις τῶν μαθητριῶν αὐτῶν.

Βελτιώσωμεν λοιπὸν τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ μὴ ἀποσκορακίσωμεν τὴν γλῶσσαν ἡμῶν ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν γυναικῶν. Ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἦν καὶ ἔσεται ὁ φωστὴρ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως.

Ὅπως δὲ τὰ ἀγάλματα τῆς νεωτέρας τέχνης κατ' οὐδὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσιν ἢ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὰ ἀρχαῖα, οὔτε καὶ ἡ ἀρχαία γλῶσσα δὲν δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ ὑπὸ τῶν νεωτέρων, ἀλλ' οὔτε ἡ ἠθικὴ τῆς κόρης μόρφωσις δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τῆς γνώσεως τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου αὐτῆς.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ

Α'.

Ἡ ὀξυθυμία

Ἐὰν ἦναι ἀληθὲς ὅτι αἱ μικραὶ ἀρεταὶ σπουδαίως συντείνουσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς γυναικός, εἶνε ἐπίσης βέβαιον ὅτι τὰ μικρὰ ἐλαττώματα δύνανται ἐξ ἄλλου, νὰ ἐπιδράσωσι λίαν δυσαρέστως ἐπὶ τοῦ μέλλοντός της.

Γυνή τις δύναται νὰ ἔχῃ ἐντελεστάτην ἀγωγήν, νὰ ἦναι ἀγαθή, ἀφωσιωμένη εἰς τὰ καθήκοντά της, εἰς τὸν σύζυγόν της, εἰς τὰ τέκνα της, πλήρης πνεύματος καὶ θελγήτρων, καὶ νὰ καταστρέψῃ τοσαῦτα συνηνωμένα δῶρα διὰ μιᾶς τῶν παρεκτροπῶν ἐκείνων, τῶν ἥκιστα μὲν καθ' ἑαυτὰς σπουδαίων, ἀλλ' αἵτινες καθιστῶσι δυσχερῆ ἢ δυσάρεστον τὴν συναναστροφήν της· μία τῶν παρεκτροπῶν τούτων εἶνε καὶ ἡ ὀξυθυμία.

Ἡ ὀξυθυμία ἔχει σχεδὸν πάντοτε τὴν πηγήν της εἰς ὑπερβολικήν τινα φιλοτιμίαν, καὶ τὴν ἐνδόμυχον καὶ βαθεῖαν πεποίθησιν περὶ τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀτόμου ἀξίας.

Ἐν τούτοις, δὲν θὰ ἦτο ἀκριβὲς νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἐκεῖ μόνον ἔχει τὴν ἀφετηρίαν της ἡ ὑπερβολὴ αὕτη τοῦ λίαν ἐπαινετοῦ συναισθήματος τῆς ἀξιοπρεπείας· δύναταί τις ἐπίσης νὰ μεμφθῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ληφθέντα παραδείγματα, ἤτοι τὴν ἕξιν τοῦ συναναστρέφεσθαι ὀξύθυμα πρόσωπα, ὡς καὶ τὰς συνεχεῖς καὶ σοβαρὰς θλίψεις, τὰς ἀπωλείας περιουσιῶν, κοινωνικῆς θέσεως κ.λ.π.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιστάσει, τὸ μᾶλλον ἀπόλυτον ἡμῶν καθῆκον εἶνε νὰ οἰκονομήσωμεν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας φροντίδος τὴν προσβληθεῖσαν φιλοτιμίαν ἐκείνων, εἰς οὓς σοβαρὰ δυστυχήματα κατέλιπον ἰδιαιτέραν τινὰ τραχύτητα ἐν τῷ χαρακτῆρι καὶ σταθερόν τινα φόβον, ὅτι παραγνωρίζουσιν αὐτοὺς ἢ ὅτι τοὺς μεταχειρίζονται οὐχὶ ὅσον ἀξίζουσι καλῶς.

Ὅστις προσοχὴν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τις ἐφ' ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν φιλύποπτον ματαιοφροσύνην του νὰ θεωρῇ ὡς προσβολὴν τοιοῦτον λόγον ἢ τοιαύτην φρᾶσιν ἥτις ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται προσβλητική, τοσαύτην πρέπει νὰ δείξῃ ἐπιείκειαν, προσήνειαν καὶ σεβασμὸν εἰς τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἔχουσι τὸ δυστύχημα νὰ ἔχωσι τοιοῦτον ἐλάττωμα.

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΛΑΜΝΗ.

ΔΑΦΝΑΙ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡ φίλη συνεργάτις ἡμῶν κ. Μαριέττα Μπέτσου ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ὡραιοτάτην συλλογὴν τῶν ποιημάτων αὐτῆς, ἅτινα διαιροῦνται εἰς τρία μέρη:

Εἰς ἐπη, πατριωτικὰ καὶ ποικίλα

Ἡ κ. Μ. Μπέτσου ὑπὲρ πολλῶν ἤδη ἐτόνισε τὴν γλυκύφθογγον λύραν της, εἰς πλεῖστα δὲ ἡμερολόγια καὶ περιοδικὰ ἀνεγνώσθησαν πλέον ἢ ἅπαξ συμπαθῶς οἱ στίχοι τῆς δημοφιλοῦς συγχρόνου ποιητρίας.

Μόνον οἱ ποιηταὶ δύνανται νὰ κρίνωσι τοὺς ποιητὰς καὶ ἐξελέγξωσι τὰς ποιητικὰς αὐτῶν ἁμαρτίας. Καὶ ὁ πεζότερος ὅμως τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ κατανοήσῃ τὸ ἐν τῇ ποιήσει ἐνυπάρχον ἱερὸν πῦρ, δύναται νὰ αἰσθανθῇ τὸ αἷμα αὐτοῦ θερμαινόμενον, τὴν καρδίαν αὐτοῦ συσφιγκομένην ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει ποιήματος, ἐν ᾧ τὸ πάθος, ἡ στοργή, ὁ ἔρως ἐνθαλματοποιούμενα ἀπεικονίζονται ἐν τῇ ὑψίστῃ αὐτῶν τελειότητι.

Ἀληθὴς ποιητὴς δὲν εἶναι μόνον ἐκεῖνος, ὅστις δέσμιος εἰς τοὺς ποιητικοὺς νόμους, εἰς τὰ μέτρα, τὸν χρόνον καὶ τὰς ὁμοιοκαταληξίας, θυσιάζει πολλάκις τὴν ὡραιοτέραν στροφήν του, τὸν παθητικώτερον τῆς ψυχῆς του στόνον, τὸ γλυκύτερον παράπονόν του εἰς τὸ ὁμοιόμορφον τῆς καταλήξεως. Ποιητὴς ἀφίνων τὴν λύραν του ἐλευθέραν νὰ ἐκπέμπῃ στόνους μελαγχολικούς, νὰ γελᾷ, νὰ θρηνῇ ἢ νὰ ρεμβάζῃ, ποιητὴς ἀφιέμενος εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς μεγαλουργοῦ φαντασίας του, κἂν ποτε ἐκτραπῇ τοῦ χρόνου, ἢ τοῦ μέτρου, εἶναι οὐχ ἧττον προσφιλέστατος, διότι θέλγει, ἀφαρπάζει τὸν ἀκροατήν.

Αἱ γυναῖκες, ὡς πανθομολογούμενον τυγχάνει, ζῶσι μᾶλλον διὰ τῆς καρδίας ἢ διὰ τοῦ νοῦ. Ἡ πρώτη ὁρμὴ τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ τῆς καρδιᾶς. Αἱ ποιήτριαι λοιπὸν γυναῖκες διεκρίθησαν ἀείποτε ἐπὶ παθητικωτάταις διαχύσεσιν, ἐπὶ καλλονῇ εἰκόνων, ἃς σπανιώτερον συλλαμβάνει ἡ ἀνδρικὴ μεγαλοφυΐα. Ἐὰν ἡ Κόριννα πεντάκις ἐνίκησε τὸν Πίνδαρον, ἐὰν ἡ Μήρτυς ἀφῆκεν αὐτὸν ὄπισθέν της ἐνεόν, ἐὰν ἡ Τελέσιλλα ἐνεθουσίασεν ἀσθενεῖς γυναῖκας καὶ μετ' αὐτῶν ἐξεδίωξε στρατὸν καλῶς κατηρτισμένον, σώσασα ἀπὸ τὸν ὄλεθρον τὴν πατρίδα αὐτῆς, ἐὰν ἡ Σαπφὼ ἐκλήθη δεκάτη μοῦσα, τοῦτο ἀποδοτέον οὐχὶ εἰς τὸ πιστὸν τοῦ μέτρου, ὅσον εἰς τὸ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐκδηλούμενον ψυχικὸν σθένος, εἰς τὴν παράφορον ἐκείνην, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ παράλογον ὁρμήν, ἥτις ἐκ τῶν μυχίων συνετάραττε τοὺς κριτὰς αὐτῶν.

Ἡ κ. Μ. Μπέτσου ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ στιχουργήμασιν αὐτῆς εἶναι γυνή. Εἶναι ὅτι ἦσαν καὶ αἱ πρόγονοι ἡμῶν ποιήτριαι. Ἔνθους, εὐαίσθητος, τρυφερά, λάτρις τῆς δημώδους γλώσσης, ὡς ἀπεικονιζούσης ὀρθότερον τὰς ψυχικὰς ἡμῶν διαθέσεις, ἡ κ. Μπέτσου κατέκτησε δικαίως τὰς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ, ὅπερ μετ' ἐνθουσιασμοῦ πάντοτε ἀναγινώσκει τὰ ποιήματά της. Μετ' εὐλόγου ὄθεν ἀνυπομονησίας ἀνεμένοντο αἱ Δάφναι καὶ τὰ μύρτα της, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὁποίων δύναταί τις ἐπὶ ὥρας νὰ ἐντρυφήσῃ, ἀνακαλύπτων ἑκάστοτε νέον θέλγητρον, νέαν χάριν ὅτε μὲν ἐν τοῖς ἔπεσιν, ὅτε δὲ ἐν τοῖς πατριωτικοῖς ἢ ἐρωτικοῖς ποιήμασιν αὐτῆς.

Καὶ ἀγνοεῖ τις τί νὰ προτιμήσῃ ἐν τῇ ὡραίᾳ ταύτῃ ἀνθοδέσμῃ. Ἐνταῦθα μὲν ἐνθουσιάζεσθε ἀναγινώσκουσαι τὰς ἡρωϊκὰς τοῦ 21 σελίδας, ἐνῷ ὁ Γέρως τοῦ Ὀλύμπου, τὸ Σοῦλι, ὁ Χορὸς τῶν ἐν Ζαλόγκῳ Σουλιωτίδων μεταφέρουσιν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐνδόξῳ τῶν προγόνων μας ἐποχῇ, καὶ ἐνδομύχως ἀδημονεῖτε διότι δὲν ἐγεννήθητε κατὰ τὰς ἡρωϊκὰς ἐκείνας ἡμέρας, καθ' ἃς αἱ γυναῖκες ἔπαιζον μὲ τὸ καρυοφύλι ὡς ἡμεῖς παίζομεν μὲ τὰ ριπίδιά μας, αἴφνης ρίπτετε τὸ βλέμμα εἰς σελίδα, ἐνῇ τὸ δάκρυ τοῦ ὀρφανοῦ καὶ ὁ πόνος τῆς θρηνούσης μητρὸς ἀποσπῶσι δάκρυα.

Ἀλλὰ καὶ τὰ βουκολικὰ καὶ τὰ ἐρωτικὰ τῆς κ. Μπέτσου εἶναι ἀληθῶς παθητικώτατα. Τέλος ἡ συλλογὴ τῶν ποιημάτων τούτων προστίθησι νέον μαργαρίτην εἰς τὸν στέφανον τῶν συγχρόνων ποιητικῶν συλλογῶν μας, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αἱ Ἑλληνίδες μετ' ἐνθουσιασμοῦ θέλουσι χαιρετίσει τὸ ἔργον τῆς ὁμοφύλου αὐτῶν, ἐνθαρρύνει δὲ καὶ ὑποστηρίξει αὐτὴν πάσῃ δυνάμει.

ΤΟ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

Ἓν τῶν φιλανθρωπικωτέρων καταστημάτων ἐν Ἑρμουπόλει, εἶναι καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων ὑπὸ τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Μπαμπαγιώτου ἱδρυθέν, καὶ διὰ τῆς περιουσίας ἐκείνων, ἀνερχομένης περίπου εἰς ἓν ἑκατομμύριον, ἤδη διατηρούμενον· ὑπὸ τὰς εὐχὰς μάλιστα καὶ εὐλογίας τόσων δυστυχῶν γονέων, μὴ ἐχόντων τὰ μέσα ἵν' ἀναθρέψωσι καὶ ἀναπτύξωσιν ἠθικῶς τε καὶ πνευματικῶς τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, αἵτινες, τοῦ ἁγίου τούτου ἱδρύματος μὴ ὑπάρχοντος, ἀναμφιβόλως θ' ἀπώλοντο θύματα καθισταμέναι τῆς πενίας, κακῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀμαθείας των. . . .

Πόσα δυστυχῆ καθ' ἑκάστην πλάσματα παρεκτρέπονται τῆς εὐθείας ὁδοῦ . . . ! κηλιδοῦσαι τὸν βίον αὐτῶν πλείσταις ὅσαις βδελυραῖς πράξεσι; . . . καὶ τοῦτο πενίας ἕνεκεν. Ὀλίγα πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν παραδείγματα ἔχομεν; Διατί δὲ οἱ δυνάμενοι νὰ περιορίσωσι τὸ κακὸν, οὐδόλως μεριμνῶσι. Το ἐν λόγῳ φιλανθρωπικὸν κατάστημα ἀριθμοῦν περὶ τὰς 120 ὀρφανὰς κόρας εἶν' ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐν Ἑλλάδι, καθότι ἡ καθαριότης κατέχει τὴν πρώτην ἐν αὐτῷ θέσιν, μεριμνουσῶν αὐτῶν τούτων τῶν μαθητριῶν περὶ αὐτῆς. Ἡ ὑπακοὴ, τὸ σέβας καὶ εὐπείθεια τῶν ὑφισταμένων πρὸς τὰς προϊσταμένας εἰσὶ παραδειγματικαί.

Το κατάστημα τοῦτο διευθύνεται παρὰ τῆς ἀξιολόγου καὶ λίαν ἀνεπτυγμένης κυρίας Μαρίας Πολίτου, ὑπὸ τὴν ἐφορείαν πενταμελοῦς ἐκ διακεκριμένων τῆς Ἑρμουπόλεως κυριῶν ἐπιτροπῆς, κύριον μέλημα ἐχούσης τὴν ἐν γένει ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς καθαριότητος, ἐνδυμασίας, ἐκπαιδεύσεως, τροφῆς καὶ παντὸς ἄλλου ἀφορῶντος εἰς τὸ ἡμέτερον φῦλον. Διοικεῖται δὲ ὑπὸ πενταμελοῦς ὡσαύτως διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ Τήνου, τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων, τοῦ δημάρχου Ἑρμουπόλεως, τοῦ Γυμνασιάρχου Σύρου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἴδιον ἔργον ἔχοντος τὴν τῆς περιουσίας τῶν μεγάλων ἐκείνων τῆς Ἑρμουπόλεως εὐεργετῶν Μπαμπαγιωτῶν διαχείρισιν, καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τοῦ καταστήματος.

Ἡ καθημερινὴ τροφὴ ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ ὁρίζεται παρὰ τῆς διευθυντρίας δι' αἰτήσεως, παρ' αὐτῆς ἐκδιδομένης καὶ ὑπογεγραμμένης, ἣν ἐπικυροῦσι καὶ συνυπογράφουσι δύο τῶν μελῶν ἐξ ἀμφο-

τέρων τῶν ἐπιτροπῶν, οἵτινες δικαιοῦνται νὰ προσθέτωσιν ἢ ἀφαιρῶσι πᾶν ὅ,τι θεωροῦσιν ἀναγκαῖον ἢ μή. Ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἀξιότιμος κυρία, ὅπως παραστήσω τὴν ἀκρίβειαν καὶ τάξιν, ἥτις λειτουργεῖ ἐν τῷ ἀρίστῳ φιλανθρωπικῷ τούτῳ ἱδρύματι.

Ἐκτὸς τῶν γραμμάτων, αἱ ὀρφαναὶ καὶ ἄστεγοι κόραι, διδάσκονται καὶ ἄλλα πολλὰ ἀπαραίτητα τῷ γυναικείῳ φύλῳ, ἤτοι τὴν μαγειρικήν, ραπτικήν, τὴν πλύσιν τῶν ἀσπρορρούχων καὶ ἐνδυμάτων κτλ. Ἅμα δ' ὡς φθάσωσιν εἰς νόμιμον ἡλικίαν καὶ ὦσιν ἐντελῶς παρεσκευασμέναι διὰ σύζυγον, ὑπανδρεύονται, λαμβάνουσαι προῖκα 500—600 δραχμὰς ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν τῶν ἀδελφῶν Μπαμπαγιωτῶν, γενόμεναι ἄρισταὶ σύζυγοι, φιλοστοργότατοι μητέρες καὶ λαμπραὶ οἰκοδέσποιναι.

Θὰ ἦτο εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐὰν εἰς ἑκάστην αὐτῆς πόλιν ἱδρύετο ἓν τοιοῦτον κατάστημα!...

Ἂς μιμηθῶσιν οἱ πλούσιοι τῶν Ἑλληνίδων πόλεων τοὺς ἀειμνήστους Μπαμπαγιώτας ἵνα ἡ πατρὶς ἡμῶν τιμήσῃ αὐτοὺς διὰ τοῦ ἐπιζήλου τίτλου· *εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος* καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν θὰ μένωσιν ἐγκεχαραγμένα εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν πάντων καὶ πάντοτε.

Ἑρμούπολις τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1888

Α. Π. Σ.

ΧΟΡΟΣ ΚΥΡΙΩΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν συνελθοῦσα ἐκανόνισε τὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐκ τοῦ χοροῦ εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων ποσοτήτων.

Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τοῦτον κανονισθέντα καὶ ὑπογραφέντα παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς αἱ εἰσπράξεις ἀνέρχονται εἰς δρ. 6,246.

Ἐξ αὐτῶν τὰ κάτωθι ποσὰ προκύπτουσιν ἐκ δωρεῶν ὑπὲρ τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου σκοποῦ προσενεχθεισῶν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα δρ.150.—Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κ. Ροῦμπολδ δρ. 100—Ὁ Συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ κ. Χ. Χρυσοβέργης δι' ἓν εἰσιτήριον δρ. 100.—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν διὰ 2 εἰσιτήρια δρ. 25.—Ὁ κ. Ἰ. Κορωνιὸς διὰ 2 εἰσιτήρια δρ. 100.—Ὁ ἐν Πειραιεῖ δήμαρχος κ. Θ. Ρετσίνας διὰ 4 εἰσιτήρια δρ. 100.—Ὁ κ. Τρ. Μητσόπουλος δρ. 50—Ἡ κ. Συγγροῦ διὰ 2 εἰσιτήρια δρ. 50.—Ὁ κ. Εὐγενίδης δι' ἓν εἰσιτήριον δρ. 50.—Ἡ κ. Δεμερτζῆ διὰ 2 εἰσιτήρια δρ. 50.—Ὁ κ. Π. Σκουζὲς διὰ 2 εἰσιτήρια δρ. 25.—Ἡ κ. Β. Πετιμεζᾶ Κυβερνήτου δρ. 12.—Ἡ κ. Δελλαπόρτα δρ. 12.—Ἡ ἐκ Τάντης κ. Μαρίνα Ζαγγίνη φρ. χρ. 12.—Ἡ ἐν Βατούσῃ τῆς Λέσβου δεσποινὶς Ἀνδρομάχη Γ. Γώγου φρ. χρ. 10.—Ἡ ἐν Σύρῳ κ. Δέσποινα Πατσούκη δρ. 8.

Ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ, δρ. 857 καὶ 70 διετέθησαν διὰ διαφόρους τοῦ χοροῦ δαπάνας. Τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἐκ δρ. 5,388 καὶ 70 ο(ο διατεθήσεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἀγορὰν φορεμάτων, ὑποδημάτων, ἐμπροσθελῶν, ἐσωρρούχων καὶ πίλων τῶν ἀπόρων κορασίων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις. Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τὰ 300 κοράσια θέλουσιν ἐνδυθῆ διὰ τοῦ ἐκ τοῦ εὐεργετικοῦ χοροῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ.

Ἵνα δὲ ἡ διανομὴ τῶν ἐνδυμασιῶν γένηται ἀκριβῶς καὶ ὑποστηριχθῶσι τὰ ἄξια συνδρομῆς πτωχὰ καὶ ὀρφανὰ κοράσια, ἡ πολις τῶν Ἀθηνῶν διῃρέθη εἰς 6 τμήματα, ἑκάστη δὲ τῶν Κυριῶν ἀνέλαβε τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπόρων κορασίων ἑνὸς ἑκάστου τῶν τμημάτων τούτων. Τοῦ Α' τμήματος ἡ κ. Αἰκ. Καλλιφορνᾶ, τοῦ Β' ἡ διευθύντρια τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» κ. Καλλιρρόη Παρρέν, τοῦ Γ' ὡς πολυπληθεστέρου τῶν λοιπῶν αἱ κ.κ. Λαμνὴ καὶ Βαλλώση, τοῦ Δ' ἡ κ. Ζωὴ Βαλτατζῆ, τοῦ Ε' ἡ κ. Ζωὴ Μανέτα καὶ τοῦ ΣΤ' ἡ κ. Σοφία Σχλιέμανν. Ἐν Πειραιεῖ δὲ παρεκλήθησαν νὰ ἀναλάβωσι τὴν διανομὴν τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἀπόρων κορασίων αἱ κ. κ. Ἀργυρῆ Φεράλδη καὶ Βλάγκαλη.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Ὁ Ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης.— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὥραν 11ην π. μ. ἐγένετο μετὰ μεγαλοπρεποῦς ἐπισημότητος ἡ ὑπὸ τοῦ βασιλέως κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης. Ὁ ἐντὸς τοῦ περιβόλου χῶρος ἦν φιλοκαλέστατα διεσκευασμένος, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτοῦ τὸ ὑπὸ τὴν σκιάδα ἐκ σημαιῶν καὶ μύρτων καὶ διὰ τάπητος ἐπεστρωμμένον κρηπίδωμα, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασιλίσσης καὶ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας ὡδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἄπειρον πλῆθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων συνωστίζετο ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ περιβόλου, ἐν ᾠριθμημένοις δὲ θεωρείοις τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ οἱ λοιποὶ κεκλημένοι. Ὁ βασιλεὺς ἔφερε στολὴν στρατηγοῦ. Ὁ ἁγιασμὸς ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χαλκίδος κ. Χριστοφόρου, ὅστις μνημονεύων τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς Ἀλέξανδρον, προκαλέσας ἅφατον τὴν ἱλαρότητα αὐτῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ πρόεδρος τῆς ὑπὸ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς βιβλιοθήκης ἐπιτροπῆς κ. Μ. Ρενιέρης ἀπήγγειλε λόγον πατριωτικώτατον καὶ εὐφραδέστατον, δεχθεὶς πρὸς τοῦτο τὰ θερμὰ τοῦ βασιλέως συγχαρητήρια. Μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἐναπέθετο τὰ εἰθισμένα νομίσματα καὶ ἐπ' αὐτῶν κατετέθη ὁ μέγας ἀκρογωνιαῖος λίθος ἀνακρουούσης τῆς ὀρχήστρας τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Τὸ Α'. Ἑλληνικὸν μελόδραμα.— Ἐπανειλημμένως κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην παρεστάθη μετ' ἐπιτυχίας ἐκτάκτου τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν μελόδραμα ὁ «*Ὑποψήφιος Βουλευτὴς*» ἔργον τοῦ γνωστοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Σπ. Ξύνδα. Πρώτην ἤδη φορὰν ἀναβιβάζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς μελόδραμα ἑλληνικόν, συντεθὲν ὑπὸ Ἕλληνος καὶ ἐκτελεσθὲν ὑπὸ Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Ἀλλὰ πόσοι κόποι καὶ οἷαι θυσίαι ἐδέησε νὰ καταβληθῶσι παρὰ τοῦ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς παραστάσεως Ἑλληνικοῦ μελοδράματος σχόντος κ. Λάνδη, ὅπως ἐπιτευχθῇ τέλος ὁ προσφιλὴς οὗτος πόθος παντὸς ἀληθοῦς Ἕλληνος.

Δυστυχῶς ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία δὲν ἐφάνη κατανοήσασα τὴν σημασίαν τοῦ ἁ. τούτου βήματος τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ἀθανάτῳ τοῦ Ὀρφέως τέχνῃ, διότι οὔτε τὸ ἥμισυ τῶν συνήθων τῆς κ. Λασσὰλ θαμώνων παρευρέθη κατὰ τὰς παραστάσεις τοῦ «*Ὑποψηφίου Βουλευτοῦ*» οὗτινος καὶ ἡ μουσικὴ ἐκτέλεσις καὶ ἡ ἐν γένει τῶν ἠθοποιῶν παράστασις ὑπῆρξεν ἀρίστη. Ἡ ὀρχήστρα διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Λαμπελέτ. Πρὸς ἅπαντας τοὺς μοχθήσαντας καὶ συντελέσαντας ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου ὀφείλεται ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη, παρὰ δὲ τῶν ἁρμοδίων ἐνθάρρυνσις καὶ ὑποστήριξις.

Ἐξωτερικά.

Δεκαετηρὶς Ρωσσίδων ἰατρῶν.—Ἀγγέλλεται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι τὴν 8ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν διωργανώθη συμπόσιον ὑπὸ τῶν ρωσσίδων ἰατρῶν γυναικῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δεκαετηρίδος τῆς πρώτης ἐν Ρωσσίᾳ ἐπισήμως ἀναγνωρισθείσης γυναικὸς ἰατροῦ.

Τὸ τάγμα τοῦ Στέμματος ἐν Ἰαπωνίᾳ. — Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας ἵδρυσε νέον τάγμα τοῦ Στέμματος, οὗ τὸ παράσημον προώρισται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς γυναῖκας καὶ ἰδίᾳ δι' ἐκείνας, αἵτινες διακρίνονται δι' ἐκδουλεύσεων μεγάλης διὰ τὴν πατρίδα σπουδαιότητος.

Γυνὴ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἀμβέρσης. — Ἡ Κυρία Ρόζα Μπονὲρ διάσημος τοῦ αἰῶνος ζωγράφος, ἧς τὴν βιογραφίαν ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη, ὠνομάσθη κατ' αὐτὰς μέλος τῆς ἐν Ἀμβέρσῃ (Βελγίου) Ἀκαδημίας τῶν ὡραίων τεχνῶν.

Συνέδριον γυναικῶν ἐν Οὐασιγκτῶνι. — Ἀνηγγείλαμεν πρὸ μηνὸς περίπου ὅτι ἐν Οὐασιγκτῶνι συνέρχεται διεθνὲς συνέδριον γυναικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Ἐλισάβετ Στάντον. Ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Γαλλίᾳ διαφόρων γυναικείων σωματείων μεταβαίνει εἰς Ἀμερικὴν ἡ διευθύντρια τοῦ προστατευτικοῦ σωματείου τῶν φυλακισμένων γυναικῶν κ. Ἰσαβέλλα Βουγιλώ. Θὰ διέλθῃ διὰ Φιλαδελφίας, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰς ἐκεῖσε γυναικείας φυλακάς, ἐκεῖθεν δὲ μεταβήσεται εἰς Οὐασιγκτῶνα, ὅπως παρευρεθῇ εἰς τὸ Συνέδριον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Εἰ. Π. Τρίκκαλα. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. Εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Μ. Σ. Ζ. Κέρκυραν. Ἐλήφθη. Δυστυχῶς πολὺ μακρόν. Γράψατέ τι εἰς πεζὸν σύντομον καὶ περιεκτικόν. — Καν Γ. Χ. Καλάμας, κ. Γ. Χ. Δ. Θήραν, κ. Β. Μ. Α. Γαργαλιάνους, κ. Αἰ. Χ. Β. Σύρον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Μ. Κ. Τρίπολιν. Τὴν δυστυχίαν τοῦ νὰ ἔχῃ τις πλουσίαν καὶ ὡραίαν κόμην θὰ σᾶς ζηλεύουν πολλαί. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην. Ζητήσατε ἄλλαχοῦ συμβουλὴν τοιαύτης φύσεως. — Καν Β. Τσ. Πάτρας. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' ἐνθουσιώδη καὶ κολακευτικωτάτην ἐπιστολή. Σεβ. ἀρχ. κ. Γρ. Γ. Βούδα Πέστην. Πολύτιμον ἐνθύμημα ἐλήφθη μετὰ χρημάτων. Εὐγνωμονοῦμεν ἀπὸ καρδίας δι' εὐμενεστάτας καὶ ἐνθαρρυντικωτάτας ἐπιστολάς. Γράφομεν.—Καν Α. Οἰ. Θήραν. Οὐδέποτε γράφουσι πρὸς Κυρίαν ὑπανδρον ἢ μὴ μεταχειριζόμεναι τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Τοῦτο ἀποτελεῖ προσβολὴν πρὸς τὸ οἰκογενειακὸν τῆς Κυρίας ὄνομα.—Κον Θ. Θ. Λαγκάδια. Χρήματα ἐλήφθησαν.—Καν Θ. Μ. Κ)πολιν. Ἐὰν καὶ ὁ οἰκοδεσπότης αὐτὸς εἰσέλθῃ, ἡ ἐπισκέπτρια δὲν ἐγείρεται ἵνα χαιρετήσῃ αὐτόν· νομίζω ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐλέχθη τοῦτο. Ἀλλ' οὔτε νεᾶνις χαιρετᾷ πρώτη ἄνδρα, ἀδιάφορον ἐὰν εἶναι γέρων ἢ νέος — Καν Π. Π. Κρανίδιον. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν.— Καν Μ. Ρ. Λειβάδιαν. Δρ. 52 ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν ἀπὸ καρδίας δι' εὐγενεῖς προσπαθείας καὶ κολακευτικωτάτας κρίσεις ὑμῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγνωστριῶν ὑμῶν. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν.— Καν Β Ν. Γ. Τρίπολιν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἡ ξένη πάντοτε λαμβάνει τὴν τιμητικωτέραν θέσιν, διότι ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ὑπερτέρα τῆς ἄλλης· μὲ ἐνοεῖτε;— Κον Π. Κ. Βουκουρέστιον. Δ. Μ. Χίον. Α Π. Λεμησσόν. Γ. Ν. Λευκωσίαν. Π Κ. Σμύρνην. Χρήματα ἐλήφθησαν μετὰ τρεχουμένων λ)ημῶν· γράφομεν.— Καν Σ. Α. Σμύρνην. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη. Ἡ εἴδησις προσεχοῦς ἀφίξεώς σας μὲ ἐνέπλησε χαρᾶς.

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

I

Ὁ Γιλβέρτης ἦτο κατέρυθρος.

Εὐχαριστῶ, Μαρκέλλα, εἶπε μετὰ φωνῆς τρεμούσης, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ.

Ἐσκέφθητε ὅτι δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀναβάλλητε, οὔτε κατὰ στιγμὴν τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους τούτου.

Κάλλιον νὰ ἀποθάνω, εἶπεν οὗτος. Ἄλλως τε θὰ πληρώσω τὴν ὡρισμένην ὥραν. Μὴ ἐπιμένητε λοιπόν.

Ἡ Μαρκέλλα ἐταπείνωσε τοὺς ὀφθαλμούς· ἴσως ἔχετε δίκαιον, εἶπε· συγχωρήσατέ με καὶ μὴ θεωρηθῆτε προσβεβλημένος· ἐνόμιζον ὅτι ἔπραττον τὸ καθῆκόν μου.

Εἶσαι ἀληθὴς ἄγγελος.

Καὶ ἤδη ἀναχωροῦμεν, εἶπεν ἡ νεᾶνις ἀποτόμως. Εἶναι ἀργά. Εἶτα δειλῶς: ἐπεθύμουν νὰ σᾶς ἴδω αὔριον. Θὰ εἶμαι περὶ τὴν 11ην εἰς τὸν παρὰ τὴν οἰκίαν κῆπον μετὰ τῆς μικῆς Φλέετ, ὅπου συνεχέστατα κάμνωμεν τὸν περίπατόν μας.

Ἐννοῶ τὴν ἀνησυχίαν σας, εἶπε· θὰ ἔλθω ἵνα σᾶς εἴπω ὅτι ἐπλήρωσα, ὅτι ἡ κατηραμένη αὕτη ὑπόθεσις ἐτελείωσεν. Ἐς αὔριον λοιπόν.

Ἡ μικὴς Φλεὲτ ἠγέρθη ὡς διὰ μηχανικῆς κινήσεως ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ νέου καὶ ἐξῆλθεν ὄπισθεν τῆς μαθητρίας της, χωρὶς καθ' ὅλον τὸ διάστημα νὰ ἀκούσῃ τι ἐκ τῶν μεταξὺ τῶν δύο λεχθέντων. Ἀνεγίνωσκε τὴν Βίβλον.

XII

Οἱ ἑταῖροι.

Ὁ Πέτρος Δαρτουά, ἀναστήματος μετρίου ἐφαίνετο εἰς ἄκρον ρωμαλέος, ἐν τῷ προσώπῳ δὲ αὐτοῦ ἀπεικονίζετο ἐνέργεια καὶ εὐφυΐα ἀσυνήθης. Δυστυχῶς πᾶν ὅ τι εἶχε νὰ εἴπῃ τις ὑπὲρ αὐτοῦ περιωρίζετο ἐνταῦθα.

Μέτωπον χαμηλόν, μῆλα τῶν παρειῶν προεξέχοντα, ὀφθαλμοὺς ἀεικινήτους καὶ ὠχρούς, βλέμμα ὕπουλον καὶ ἀνήσυχον προέδιδον τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ δεσπόζουσαν πονηρίαν μετὰ ποταπῶν ἐνστίκτων, ὧν τὴν ἱκανοποίησιν ἀνελάμβανεν οὗτος ἀντὶ πάσης θυσίας.

Καίτοι δὲ ὑπερπεντηκοντούτης ἐφαίνετο οὐχ ἧττον νεώτερος, ἐν γένει δὲ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, μὴ στερούμενος τὴν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῆς ἐνδυμασίας διακρινομένην χάριν.

Οὗτος ἦτο εἷς τῶν δοκιμωτέρων τῆς ἐποχῆς μηχανικῶν, ἐξεπλήττετο δέ τις πῶς ἄνθρωπος τοιαύτης εὐφυΐας καὶ κάτοχος τόσων γνώσεων δὲν εἶχε δυνηθῆ νὰ ἐξασφλίσῃ δι' ἑαυτὸν περιουσίαν τινά.

Ἀφήκατε λοιπὸν τὸ γραφεῖόν σας, σεῖς ὁ τύπος καὶ ὁ ὑπογραμμὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ παρελθόντος, παρόντος καὶ μέλλοντος; εἶπε μειδιῶν καὶ προσφέρων κάθισμα πρὸς τὸν νέον ἐπισκέπτην του.

Ὦ! ἔχω τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν καὶ τῇ διαταγῇ τοῦ προϊσταμένου μου ἀφῆκα τὸ γραφεῖον.

γράφω.—Καν Π. Δ. Σ. Τρίπολιν Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη· δυστυχῶς τὸ ἐλεγεῖον δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῇ, διότι ὡς παρατηρεῖτε, οὐδὲν παρόμοιον δημοσιεύομεν ποτέ.— Κον Σπ. Σπ. Ἀθήνας. Ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν ταῖς κ. κ. συνδρομητρίαις ἀμέσως.— Καν Κ. Κ. Παρισίους. Ἐπιστολὴ ὑμῶν μετὰ χρημάτων ἐλήφθη. Συνδρομαὶ τῶν ὑμετέρων συνδρομητριῶν ἐπίσης. Διατριδὴ ἐπίσης· γράφομεν.— Καν Δ. Μ. Τεργέστην. Οὐδέποτε νεᾶνις ἔστω καὶ εἰκοσαέτις δέχεται ἐπισκέψεις, πλὴν ἐὰν παρ' αὐτῇ διαμένῃ γραῖα τις συγγενὴς ἢ ἐνηλιξ φίλη — Καν Μ. Ζ. Ζαγλόπην. Τόμος παρελθόντος ἔτους ἀπεστάλη· ἀντίτιμον αὐτοῦ ἐλήφθη.— Καν Εὐ. Β. Γαργαλιάνους. Χρήματα ἐλήφθησαν· καὶ ἕτερον ἡμερολόγιον ἀπεστάλη.— Καν Ε. Ν. Κύθηρα. Ὑποδείξατέ μοι τὸν τρόπον καὶ θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ. Εἰς τοιαῦτα ζητήματα δὲν δύναμαι νὰ εἶμαι ἐνήμερος.—Κον Δ. Μ. Σ. Κωνσταντζαν Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἡ συνδρομὴ ἀπεστέλλεται ἐκεῖθεν εἰς Ἑλλ. χαρτονόμισμα ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.— Καν Δ. Μ. Κάϊρον. Ἀφοῦ εἴσθε γραῖα καὶ πεπειραμένη δὲν ἔχετε ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν μου συμβουλῶν· ὁμολογῶ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπειρίαν μου καὶ σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι μέχρις ὅτου λευκανθοῦν τὰ μαλλιά μου ὡς τὰ ἰδικά σας, ἐλπίζω νὰ μάθω ὅσα καὶ σεῖς, ὡς λέγετε, γνωρίζετε.— Καν Δ. Μ. Σεβαστούπολιν. Ἀγνοῶ τὴν Ἀθηναϊκὴν Ἐφημερίδα, ἥτις ἔγραψεν, ὅτι τὸ ξύλον ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν παράδεισον κ.τ.λ. Καὶ ἐὰν τὸ ἐγνώριζον, δὲν θὰ τὸ διεφιλοτίμουν, διότι θὰ ἐγράφη κατόπιν ἰδίας τοῦ γράφοντος πεῖρας.— Καν Στ. Κ. Τῆνον. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη· συμμορφωθῶμεν ὁδηγίαις σας. εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενεῖς φροντίδας.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἀνοιξις ἐποχὴ τῶν ἀνθέων. Ἵνα ἀποφύγητε τὰς κάμπας τὰς καταστρεφούσας τὰς ρίζας τῶν ἀνθέων, ρίψατε περὶ τὴν ρίζαν κόκκους κανάβεως. Τὸ αὐτὸ πράττετε καὶ διὰ τὰς καταστρεφούσας τὰ λαχανικὰ τοιαύτας. Τὰ δένδρα καὶ οἱ θάμνοι προφυλάσσονται ὑπὸ τῶν καμπῶν, ἐὰν περιτυλιχθῇ ὁ κορμὸς αὐτῶν ὑπὸ τεμαχίου βάμβακος μὴ ἐστριμμένου. Ἡ κάμπη περιπλεκομένη ἐν τῷ βάμβακι ἀποθνήσκει.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Μύακες (μύδια) παραγεμιστοί. Κόπτετε ἐν κρόμμυον εἰς λεπτότατα τεμάχια καὶ καβουρδίζετε αὐτὸ μετ' ἐλαίου. Εἰς αὐτὸ προσθέτετε ἕνα κίαθο ὀρύζης, ἰσάριθμον ποσότητα κουκουναρίων καθαρισμένων καὶ ἰσάριθμον Κορινθιακῆς σταφίδος. Εἰς αὐτὰ προσθέτετε ἡμισυδέμα πετροσελίνου λεπτοκομμένου, ἅλας καὶ πέπερι. Καβουρδίζετε αὐτὰ καλῶς, καὶ ἀνοίγετε τὰ μύδια χωρὶς νὰ χυθῇ ἡ ἐν αὐτοῖς θάλασσα, γεμίζετε κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτὰ διὰ τοῦ ἀνωτέρω μίγματος καὶ δένετε μετὰ κλωστῆς. Θέτετε ἐντὸς χύτρας μεθ' ὕδατος καὶ ἐλαίου ζέοντος καὶ ἀφήνετε νὰ βράσωσιν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰδοποιοῦνται αἱ κ.κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν, ὅτι δέματα χρυσᾶ καὶ πολυτελῆ διὰ τὸ Α'. ἔτος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» παρηγγέλθησαν ἐν Λειψίᾳ. Αἱ βουλόμεναι νὰ ἔχωσι τὸν τόμον τοῦ Α'. ἔτους πολυτελῶς χρυσοδεδεμένον, ἃς δηλώσωσι τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Τιμὴ τοῦ πολυτελοῦς περικαλύμματος δρ. 3 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 3 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Τόμοι τοῦ Α'. ἔτους χρυσοδεδεμένοι καὶ μὴ πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν. Τιμὴ τοῦ τόμου τοῦ Α'. ἔτους διὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 6, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. ὀκτώ.

Ὅσαι τῶν νέων συνδρομητριῶν ἡμῶν ἐγγράφουσιν ἡμῖν 5 συνδρομητὰς λαμβάνουσι δωρεὰν τὸ κομψότατον καὶ πολυτελέστατα δεδεμένον Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» περιέχον τὴν ἑξῆς χρησιμωτάτην καὶ ποικίλην διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν ὕλην:

Α'. Σειρὰν ὅλην καθημερινῆς καταστιχογραφίας τῶν οἰκιακῶν δαπανῶν, ἐν ᾗ πᾶσα οἰκοδέσποινα καταστρώνει τοὺς μηνιαίους καὶ ἐτησίους λ)ογισμοὺς αὐτῆς μετὰ πινάκων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν. Καθημερινὴν συνταγὴν μαγειρικῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ ξένης. Συμβουλὰς πρακτικὰς καὶ χρησίμους. Οἰκιακὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακολογίαν. Ὑγιεινὴν, διατροφὴν καὶ περιποίησιν τῶν βρεφῶν. Ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα φιλολογικῶν ἔργων τῶν κ. κ συνεργατίδων ἡμῶν. Πραγματείας περὶ φιλοκαλίας, καθαριότητος, ὑγιεινῆς καὶ καλλονῆς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος. Περὶ τῆς τέχνης τοῦ ἀρέσκειν. Περὶ διασκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως οἴκου. Ἐπιθεώρησιν τοῦ συρμοῦ καὶ παντὸς, ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἐνδυμασίαν τῆς γυναικός. Τρόπους τοῦ φέρεσθαι. Ἀνέκδοτα περὶ γυναικῶν. Εὐφυολογίαι. Ἐκλεκτὰ ποιημάτια Κυριῶν.

Ὑπάρχει ἴσως νέον τι; — Ναί. — Καλὸν ἢ κακόν;

Κάλλιστον, ἐὰν εἶσθε ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος νομίζω καὶ ἐὰν γνωρίζωμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς εὐκαιρίας.

Σᾶς ἀκούω.

Σᾶς φέρω ἴσως τὰ μέσα τῆς πραγματοποιήσεως τῶν σχεδίων μας, εἶπεν ὁ Ἀρμάνδος Δουριέ. Ἀλλὰ ποῦ εὑρίσκεται τὸ ἔργον σας; Εἶσθε βέβαιος περὶ τῆς ἀνακαλύψεώς σας;

Βεβαιότατος, ὑπέλαβεν ὁ Δαρτουὰ μὲ ὕφος θριαμβευτικόν. Δυστυχῶς οὐδὲν δύνασθε νὰ ἐννοήσητε, διότι δὲν εἶσθε μηχανικός. Σᾶς ἀρκεῖ νὰ γνωρίζητε ὅτι διὰ τῆς ἐπινοήσεώς μου ταύτης ἐπιτυγχάνεται διαφορά, ὑπὲρ τοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῆς ἐντοπίου ζακχάρεως 30 %.

Σᾶς ἤκουσα ἐξηγοῦντα πάντα ταῦτα πρὸς τὸν κ. Μωδουΐ .... ὅστις ἐφαίνετο πιστεύων εἰς αὐτά. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι δὲν σκέπτησθε νὰ προδώσητε τὸ μυστικόν σας.

Μὲ νομίζετε τόσον ἀνόητον. Ἄλλως τε προσέθηκε τὸ μυστικον τοῦτο ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς, ἀφοῦ σεῖς πρῶτος εἴχετε τὴν ἰδέαν, ἣν ἐγὼ ὡς ἐκ τῶν μηχανικῶν γνώσεών μου ἐτελειοποίησα.

Φαίνεσθε μετανοῶν διὰ τὸν συνεταιρισμὸν τοῦτον.

Δὲν πρέπει νὰ θλίβηταί τις δι' ὅ,τι δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ, ἐπεῖπεν ἀποτόμως ὁ μηχανικός.

Ἠθέλετε προτιμήσει νὰ ἐκμεταλλευθῆτε τὸ προνόμιον τοῦτο μόνος σας. Δὲν σᾶς μέμφομαι, διότι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ πρὸς ἐμέ. Δυστυχῶς ἔχω ἀνάγκην ἡμῶν, ὅπως νυμφευθῶ τὴν Μαρκέλλαν... καὶ ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ ὅπως γίνητε σύντροφος τοῦ κ. Μωδουΐ, μέχρις οὗ τὸν διαδεχθῶ ὡς γαμβρὸς καὶ κληρονόμος... Δὲν θὰ ἔδιδε βεβαίως τὴν θυγατέρα του εἰς ἕνα ἁπλοῦν ὑπάλληλον Συμβολαιογράφον, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος οὗτος δὲν ἔφερεν αὐτῷ τι εἰς ἀνταλλαγήν... καὶ ὁ Πέτρος Δαρτουὰ ἤθελεν ἀναντιρρήτως δοκιμάσει δυσκολίας τινὰς εἰς τὸ νὰ συναιτερισθῇ, χωρὶς νὰ δώσῃ πληροφορίας... ἐπὶ τοῦ *παρελθόντος του*... ἐὰν ἐγὼ δὲν ἐπροθυμοποιούμην νὰ εἴπω ὅτι γνωρίζω αὐτόν τε καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἀπὸ πλείστων ἐτῶν, καὶ δὲν διεσκέδαζα πρὶν ἢ γεν ηθῶσιν ὀχληράς τινας περιεργείας.

Τέλος κρατούμεθα ἀμοιβαίως. Ἀλλὰ δὲν βλέπω τὴν λῦσιν τοῦ ζητήματος λίαν προσεχῆ. Αἱ τριακόσιαι χιλιάδες φραγκ. ἃς ὁ Μωδουΐ ζητεῖ παρὰ τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ του, ἰσάριθμον δὲ ποσόν, οὗτινος ἔχω ἀνάγκην ὅπως ἐφαρμώσω τὴν ἐπινόησίν μου δὲν θὰ φυτρώσωσι βεβαίως ἐντὸς τοῦ δωματίου μου, οὐ δὲ ποῦ θὰ δυνηθῇς νὰ εὕρῃς τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ὁ Ἀρμάνδος ἤκουεν ἥσυχος καὶ μειδιῶν, ὅταν δὲ ὁ συνέταιρός του ἔπαυσεν, οὗτος ἐξήγαγε τοῦ κόλπου του χαρτοφυλάκιον πλῆρες, ἠνέῳξεν αὐτό, καὶ λαβὼν διαφόρους δέσμας χαρτονομισμάτων ἤρξατο ταξινομῶν ταύτας ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Τὸ βλέμμα τοῦ Δαρτουὰ ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ποσοῦ ἐκείνου ἐξέπεμψε φλόγας.

Ἰδοὺ ὅτι ὁ ὀφθαλμός σου ἀστράπτει.

Τί εἶναι αὐτὰ καὶ ποῦ τὰ εὗρες;

Εἶναι αἱ τριακόσιαι χιλιάδες φραγκ. ὧν ἔχομεν ἀνάγκην.

Ποῦ ἔκλεψας τὰ χρήματα αὐτά;

Δὲν τὰ ἔκλεψα ποσῶς. Ὁ προϊστάμενός μου μοὶ τὰ ἐνεχείρισε πρὸ ὀλίγου.

(ἀκολουθεῖ)